

Aunt of Our Beloved Master

ḤADRAT

ŞAFIYYAH^{RA}

Hadhrat Safiyyah

(Må Allah være tilfreds med hende)

(Datter af Abdul Muttalib)

Udgivet første gang på Urdu af Islam International Publications Ltd. UK, printet af Raqem Press i 2008 som *Hadhrat Safia bint Abdul Muttalib*
Skrevet af: Azra Daud

Printet på engelsk i UK, 2013
Oversat fra urdu til engelsk af: Fru Bushra Ishrat & Sabah Khalid
Oversat fra engelsk til dansk af: Rabia Butt

Udgivet af Isha'at (publications) – Lajna Ima'illah UK 2013
75 Gressenhall Road
London
SW18 GQH
United Kingdom

Ingen del af denne bog må gengives i nogen form eller på nogen måde uden forudgående skriftlig tilladelse fra Lajna Ima'illah UK.

I Allahs, den nådiges, den barmhjertiges navn

Forord

I en tid hvor de sociale fristelser stiger, er der mere brug for spirituel inspiration. Du vil i dette hæfte, blive introduceret til en sand rollemodel.

Dette hæfte handler om det ydmyge liv af Hadhrat Safiyya^{ra}, vor elskede profet Muhammad^{saw} tante. Læseren vil virkelig blive inspireret og ved Guds vilje, se en forandring i deres eget liv.

Dette hæfte blev skrevet på urdu af Azra Daud Sahiba i anledning af khalifatets hundredårsjubilæum i 2008. Det er blevet oversat til engelsk med tilladelse fra vores kære Hudhur, Hadhrat Mirza Masroor Ahmad (må Allah styrke ham). Jeg vil gerne erkende og give inderligt tak til Lajna Ima'illah UK Isha'at holdet under lederskabet af Fru Zahida Ahmed for at foretage og tilsynsføre dens færdiggørelse til gavn for vores yngre medlemmer.

Jeg beder til, at de der læser denne bog, bliver virkelig inspireret. Sandelig, fast tro på Allah den Almægtige er vejen til frelse. Må vi altid blive ledt af Allah den Almægtige, Ameen.

Nasira Rehman
Sadr Lajna Ima'illah UK
April, 2013

Alhamdulillah, med velsignelse fra Khalifatet, er det en stor ære for Lajna Ima'illah UK at designe og udgive historier om fremstående personligheder i Islam, på den tid hvor vi fejrer 100 år af Ahmadiyya Muslim Community i UK.

Hadhrat Musleh Maud^{ra} etableret Lajna Ima'illah for træning og uddannelse af Ahmadi-muslimske kvinder i 1922. Han forstillede sig en bredere og mere aktiv rolle for Ahmadi kvinder. Han følte at deres deltagelse var en stor betydning for Jamaats succes. Kvinder spiller en vigtig rolle i den moralske og åndelige udvikling af deres børn. De er ansvarlige for at opdrage fremtidens ledere.

Ved at holde dette i tankerne, præsentere vi dette hæfte til de yngre medlemmer af vores samfund, så de kan blive inspireret af de specielle personer i Islam.

Zahida Ahmed
Sekretær af Isha'at Lajna Ima'illah UK
2013

HADHRAT SAFIYYAH

(MÅ ALLAH VÆRE TILFREDS MED HENDE)
(Datter af Abdul Muttalib)

Kære børn,

I denne bog vil vi fortælle jer om en rigtig modig og tapper kvinde, Hadhrat Safiyyah (må Allah være tilfreds med hende), Profeten Muhammads (fred og velsignelser af Allah være med ham) ærefulde ledsager. Hun var datter af Hadhrat Abdul Muttalib og den hellige Profet Muhammads (Allahs fred og velsignelser være over ham) faster.

Det er derfor hun også bliver kaldt "*Ammat-un-Nabi*" som betyder profetens faster. Hendes ærefulde mors navn var Hala, datter af Wuhaib, som var den Hellige Profets (Allahs fred og velsignelser være over ham) fætters mor, Hadhrat Amna (må Allah være tilfreds med hende). Hadhrat Safiyyah (må Allah være tilfreds med hende) var også den Hellige Profets (Allahs fred og velsignelser være over ham) kusine og tante. Der var en meget lille aldersforskel mellem hende og den Hellige Profet (Allahs fred og velsignelser være over ham).

Den Hellige Profets (Allahs fred og velsignelser være over ham) andre fastre var også nævnt i historien. Deres navne var Umme Hakim Baiyza, Umaimah, Atkah og Burrah Imdarwa. Dog, fra disse tanter, var det kun Hadhrat Safiyyah (må Allah være tilfreds med hende) der accepterede Islam. Da vor kære Profet (Allahs fred og velsignelser være over ham) kaldte folket til sandheden, accepterede Hadhrat Safiyyah (må Allah være tilfreds med hende) hans budskab med det samme og havde således æren af at være blandt den hellige gruppe til hvem Allah gav glædeligt budskab af paradiset.

Før fremkosten af Islam, havde Hadhrat Safiyyah (må Allah være tilfreds med hende) været gift med Haris Bin Harb. Efter hans død, giftede hun sig med Awwam Bin Khuwailid som var Hadhrat Khadija Tul Kubras (må Allah være tilfreds med hende) bror. Hadhrat Safiyyah (må Allah være tilfreds med hende) fik tre sønner. En af dem var Hadhrat Zubair (må Allah være tilfreds med ham), som modtog titlen "*Hawari-e Rasool*", (*profetens må Allahs fred og velsignelser være over ham apostel*). Han var i blandt de ti Ledsagere som fik givet det glædelige budskab af paradiset i denne verden.

Hadhrat Safiyyahs (må Allah være tilfreds med hende) anden søn var Sa'ib og den tredje var Abdul Ka'abah. Hadhrat Sa'ib (må Allah være tilfreds med ham) var meget heldig at have mulighed for at kæmpe i slaget ved Badr, slaget ved Ditch og slaget ved Yamama.

Hadhrat Zubair (må Allah være tilfreds med ham) var rigtig ung da hans far gik bort. Efter hans bortgang, giftede Hadhrat Safiyyah (må Allah være tilfreds med hende) sig ikke igen, til trods for at hun stadig var ung, og forblev en enke resten af hendes liv.

Efter hendes mands død, blev Hadhrat Saffiyah (må Allah være tilfreds med hende) helt ansvarlig for at opdrage sin unge søn. Hadhrat Safiyyah (må Allah være tilfreds med hende) opdragede sin søn i en rigtig disciplinerede måde. Hendes hensigt var at gøre ham til en modig og frygtløs soldat. Ret ofte udsatte hun ham for hårdt arbejde og nogle gange slog hun ham også. Engang, mens Hadhrat Zubair (må Allah være tilfreds med ham) blev slået,

passerede han farbror, Nofal bin Khuwailid, i nærheden, så han prøvede at stoppe Hadhrat Safiyyah (må Allah være tilfreds med hende) i at slå sit barn. Hun sagde,

"Jeg har ikke noget fjendskab imod Zubair. Jeg er hård mod ham så han kan blive vis og modig og besejre fjendens hær."

Som resultat af Hadhrat Safiyyahs (må Allah være tilfreds med hende) faste opdragelse, voksede Hadhrat Zubair (må Allah være tilfreds med ham) op til at blive en sandfærdig muslim, en modig soldat og en frygtløs fører.

Selvom Hadhrat Zubair (må Allah være tilfreds med ham) var født gudfrygtig og ydmyg af natur, forøgede hans mors træning disse kvaliteter og fyldte hans hjerte med en dyb passion og kærlighed for Islam og den Hellige Profet (Allahs fred og velsignelser være over ham).

Hadhrat Zubairs (må Allah være tilfreds med ham) kærlighed til den Hellige Profet (Allahs fred og velsignelser være over ham) var så umådelig stor, at en gang under de tidlige dage af profettiden, hørte han et rygte om at fjenderne havde enten fanget eller myrdet den Hellige Profet (Allahs fred og velsignelser være over ham). Han blev ekstremt rastløs og i løbet af et sekund greb han sit sværd, og skyndte sig til den Hellige Profets (Allahs fred og velsignelser være over ham) hjem, hvor han fandt ham i god behold. Han var lettet af sin pine. Da den Hellige Profet (Allahs fred og velsignelser være over ham) så ham med et sværd i sin hånd, spurgte han ham:

"Hvad foregår der, Zubair?"

Hadhrat Zubair (må Allah være tilfreds med ham) svarede:

"Oh Allahs sendebud (Allahs fred og velsignelser være over ham), må mine forældre blive ofret over dig. Jeg hørte et rygte om at Islams fjender havde enten fanget eller myrdet dig."

Den Hellige Profet (Allahs fred og velsignelser være over ham) smilede og spurgte, *"Havde det været sådan, hvad ville du have gjort?"*

Hadhrat Zubairs (må Allah være tilfreds med ham) pludselige svar var,

"Oh Allahs Profet (Allahs fred og velsignelser være over ham), jeg sværger til Gud, jeg ville have kæmpet imod Meccas folk og givet mit liv."

Det var det mod Hadhrat Safiyyah (må Allah være tilfreds med hende) ville se hos sin kære søn. Dette var resultatet af hendes træning og trods den ekstreme grusomhed, påført ham af de ikke-troende som ville have ham til at vende tilbage til deres tro, var hans svar kun, *"Ved Gud, jeg vil aldrig vende tilbage til ingen tro for enhver pris."* Da denne forfølgelse nåede til ekstreme højder, i det femte år af profettiden, udvandrede Hadhrat Zubair (må Allah være tilfreds med ham) og en gruppe på femten muslimer til Habsha (som nu bliver kendt som Etiopien), under instruktioner fra den Hellige Profet (Allahs fred og velsignelser være over

ham). Hadhrat Safiyyah (må Allah være tilfreds med hende) var dybt bedrøvet over denne adskillelse fra hendes søn, men i betragtning af den Hellige Profets (Allahs fred og velsigelser være over ham) befaling og for hendes søns sikkerhed, lod hun ham rejse til et fjernt land med en ånd af eksemplarisk tålmodighed og modighed.

Det havde kun være tre måneder siden udvandringen af disse 15 følgere til Habsha, da de hørte nyheden om at de ikke-troende af Mekka, havde accepteret Islam eller de i det mindste er blevet enige om en våbenstilstand mellem den Hellige Profet (Allahs fred og velsignelser være over ham) og de ikke-troende. Efter at have hørt nyheden, vendte en hel del af de vandrende tilbage til Mekka. Hadhrat Zubair (må Allah være tilfreds med ham) var en af dem. På deres tilbagevenden, fandt de ud af at det var en falsk nyhed. Ikke desto mindre, var Hadhrat Safiyyah (må Allah være tilfreds med hende) lykkelig over at se sin kære søn på hans uventede tilbagevenden og knælede i taknemmelighed til Allah. Efter lidt tid startede Hadhrat Zubair (må Allah være tilfreds med ham) handelsvirksomhed og påtog sig rejser til Syrien. Under denne tid, arrangerede Hadhrat Safiyyah (må Allah være tilfreds med hende) hans ægteskab med Hadhrat Abu Bakrs (må Allah være tilfreds med ham) datter, Hadhrat As'ma.

Da den Hellige Profet Muhammad (Allahs fred og velsignelser være over ham) udvandrede til Medina med hans ledsager Hadhrat Abu Bakr (må Allah være tilfreds med ham), var Hadhrat Zubair (må Allah være tilfreds med ham) på forretningsrejse i Syrien. På hans tilbagerejsen fra Syrien, mødte han den Hellige Profet (Allahs fred og velsignelser være over ham) og Hadhrat Abu Bakr (må Allah være tilfreds med ham) og gav dem nogle hvide klæder. Den Hellige Profet (Allahs fred og velsignelser være over ham) og Hadhrat Abu Bakr (må Allah være tilfreds med ham) bar disse klæder da de kom til Medina.

Kort efter hans tilbagevenden til Mekka, udvandrede Hadhrat Zubair (må Allah være tilfreds med ham) til Medina med sin mor og kone. Hadhrat Safiyyah (må Allah være tilfreds med hende) levede i Medina, med sin søn som behandlede hende med kærlighed og omsorg.

Hadhrat Zubair (må Allah være tilfreds med ham) blev velsignet med en søn i det første år af Hijra. Fødselen af barnebarnet kaldet 'Abdullah' havde stor betydning. I mange måneder havde der ikke været nogle fødsler i de muslimske familier. Jøderne i Medina havde spredt rygter om at de havde kastet en fortryllelse over muslimerne og resulterede i at der ikke ville blive født nogle børn hos dem. Abdullahs fødsel udsatte deres falske påstand. Muslimerne var henrykte og Medinas bakker gav genlyd med '*Allahu Akbar*'.

Hadhrat Safiyyah (må Allah være tilfreds med hende) var en rigtig modig og tapper kvinde. Hun deltog i de fleste slag. Hun ville forbinde de sårede og give dem vand og ved nogle anledninger ville hun tage et sværd op og angribe fjenderne.

I det tredje år af Hijra, under slaget af Uhud, på grund af en fejl begået af nogle af muslimerne, var slaget næsten tabt. Den muslimske hær spredte sig i forvirring så fjenden var i stand til at omringe den Hellige Profet (Allahs fred og velsignelser være over ham). Hadhrat Safiyyah (må Allah være tilfreds med hende) kom ud af Medina med et spyd i sin hånd og satte de muslimer til skamme, som løb væk fra slagmarken. Hun kaldte ud til dem i vrede, "*Har i forladt Guds Profet?*"

Efter at have hørt Hadhrat Safiyyas (må Allah være tilfreds med hende) stemme, samlede alle muslimerne omkring den Hellige profet (Allahs fred og velsignelser være over ham). I det femte år af Hijra, ved slaget af Ditch, slog alle de ikke-troende slægter af Arabien sammen med jøderne, med den intention at angribe Medina, muslimernes hovedkvarter. Fjendeslægten af Banu Quraiza blev rasende i sin fjendtlighed. Dette var en ekstrem hård tid for muslimerne, men de holdte fast ved deres løfte om at ofre sin rigdom og deres liv i Allahs vej. Beskyttelsen af kvinder og børn fra de jødiske skarnstreger udgjorde et problem. For deres beskyttelse sendte, den Hellige Profet (Allahs fred og velsignelser være over ham), kvinderne og børnene til en borg kaldet 'Fa'ray'. Hadhrat Ha'saan bin Thabit (må Allah være tilfreds med ham) blev udnævnt til at kigge efter dem.

Selvom borgen var sikker, var denne ordning ikke fri for fare, da der ikke var nogle bevæbnet beskyttelse imod det nærliggende jødiske koloni. En dag, dukkede en jøde op og begyndte at snuse rundt. Ved en tilfældighed så Hadhrat Safiyyah (må Allah være tilfreds med hende) ham, og forstod med det samme, hans intention til at snuse rundt. Hun indså at hvis denne mand fandt ud af, at der kun var kvinder og børn på borgen, var sandsynligheden at fjenden vil angribe borgen. Hadhrat Safiyyah (må Allah være tilfreds med hende) spurgte Hadhrat Ha'saan bin Thabit (må Allah være tilfreds med ham) om at gå ud og dræbe den jøde.

Hadhrat Ha'saan bin Thabit (må Allah være tilfreds med ham) tøvede og sagde, *"Hvis jeg var i stand til at kæmpe, ville jeg være sammen med den Hellige Profet (Allahs fred og velsignelser være over ham)."*

Efter at høre det, rejste Hadhrat Safiyyah (må Allah være tilfreds med hende) op med det samme, og hev en teltstang op og slog jødens hoved så hårdt at det flækkede og han døde. Så spurgte hun Hadhrat Ha'saan bin Thabit (må Allah være tilfreds med ham) om at gå ud og tage jødens tøj og våben og tage det med ind. Men Hadhrat Ha'saan (må Allah være tilfreds med ham) fritog sig igen. Så spurgte Hadhrat Safiyyah (må Allah være tilfreds med hende) ham om at skære jødens hoved af og smide det udover borgen. Hadhrat Ha'saan (må Allah være tilfreds med ham) tøvede igen. Hadhrat Safiyyah (må Allah være tilfreds med hende) skar selv jødens hoved af og smed det ned af bogens væg. Folket af Banu Quraiza så det og antog at den muslimske hær var på borgen, så de turde ikke at angribe.

Ved at gøre dette, reddede Hadhrat Safiyyahs (må Allah være tilfreds med hende) mod og frygtløshed mange kvinder og børn fra jødernes grusomheder. Med hendes forudseenhed, imponerede hun ikke kun jøderne, men hun beviste også at hvis behovet opstod, kunne muslimske kvinder deltage fuldt i selve krigen. Den Hellige Profet (Allahs fred og velsignelser være over ham) gav hende, i værdsættelse af hende modighed, en del af krigsbyttet. Hun var otteoghalvtreds år på det tidspunkt.

Efter at have hørt nyheden om Hadhrat Hamzas (må Allah være tilfreds med ham) martyrdød under slaget ved Uhud, satte den Hellige Profet (Allahs fred og velsignelser være over ham) sig for at lede efter hans lig. Han fandt liget i Ba'ten Valley. Hadhrat Hamza (må Allah være tilfreds med ham) havde kæmpet modigt og blev myrdet med Wahshis spyd, Jabar bin Mut'ams slave. Da den Hellige Profet (Allahs fred og velsignelser være over ham) så Hadhrat Safiyyah (må Allah være tilfreds med hende) gå hen mod slagmarken, kaldte han på hendes søn, Hadhrat Zubair (må Allah være tilfreds med ham), og rådede ham til at stoppe sin mor

om at gå yderligere. Den Hellige Profet (Allahs fred og velsignelser være over ham) var bange for at synet af hendes brors lemlæstede lig måske vil påvirke hende dårligt. Hun forstod grunden til denne besked og sagde,

"Jeg ved at min brors lig er lemlæstet. Alt dette er for Allah. Jeg sværger til Gud, jeg kan ikke lide det, men, om Gud vil, vil jeg være tålmodig i denne vanskelige tid og jeg vil styre mine følelser."

Den Hellige Profet (Allahs fred og velsignelser være over ham) gav hende lov til at se Hadhrat Hamzas (må Allah være tilfreds med ham) lig. Hun kom hen til liget, tårer trillende, sukkede og sagde,

"Inna Lillah-e Wa Inna Ilaih-e Raajioon," som betyder: Sandelig, vi tilhører Allah og til Ham vender vi tilbage."

Derefter tav Hadhrat Safiyyah (må Allah være tilfreds med hende). Hun bedte til Allah for hendes brors tilgivelse og forærede to lagner for hans ligklæde.

Under bønnen for hendes bror, kunne Hadhrat Safiyyah (må Allah være tilfreds med hende) ikke kontrollere sine tårer og hun græd inderligt. Efter at have set dette, fyldte den Hellige Profets (Allahs fred og velsignelser være over ham) øjne med tårer. Rådgivende tålmodighed og trøstende sagde den Hellige Profet (Allahs fred og velsignelser være over ham) til Hadhrat Safiyyah (må Allah være tilfreds med hende),

"(Ærkeenglen) Gabriel har informeret mig at navnet Hamza søn af Abdul Muttalib er blevet skrevet som 'Assad Ullah og Assad ul Rasul' – (betydning 'Allahs Løve' og Profetens Løve) i det høje himmel."

Efter hendes brors begravelse, vendte Hadhrat Safiyyah (må Allah være tilfreds med hende) tilbage til Medina.

Denne hændelse viser at Hadhrat Safiyyah (må Allah være tilfreds med hende) var en meget tålmodig kvinde som altid var klar, som en sand muslim burde, til at underordne sig selv til glæde for Allah.

Hadhrat Safiyyah (må Allah være tilfreds med hende) var en intelligent og uddannet ledsager af den Hellige Profet (Allahs fred og velsignelser være over ham). Hun var velbevandret i arabisk poesi og traditioner. Hun var selv en poet og plejede at komponere fremragende vers. Hun skrev rørende sørges digte (begravelses digte) på sin fars, brors (Hadhrat Hamza) og den Hellige Profets (Allahs fred og velsignelser være over ham) død.

Den Hellige Profet (Allahs fred og velsignelser være over ham) var Hadhrat Safiyyahs (må Allah være tilfreds med hende) nevø, fætter og hendes mands svoger. De tilbragte deres barndom sammen under et tag og havde dyb hengivenhed for hinanden. Profeten (Allahs fred og velsignelser være over ham) elskede hende meget og plejede at kalde Hadhrat Zubair (må Allah være tilfreds med ham), 'Ibn Safiyyah (må Allah være tilfreds med hende)'.

Under den ellefte Hijra, gik den hellige Profet (Allahs fred og velsigner være over ham) bort og sådan blev Hadrat Safiyyah (må Allah være tilfreds med hende) ramt af enestående sorg. Digtet hun skrev på denne begivenhed reflektere hendes dybe sorg og smerte.

Hadhrat Safiyyah (må Allah være tilfreds med hende) døde i en alder af 73 år i den tyvende Hijra under Hadhrat Umars (må Allah være tilfreds med ham) khalifat. Hun blev begravet i Jannatul Ba'qi.

Må Allah velsigne hendes sjæl. Ameen.